Sbírka soudních rozhodnutí

STANOVISKO GENERÁLNÍHO ADVOKÁTA
RIMVYDASE NORKUSE
přednesené dne 8. května 2025 [1]

Věc C-315/24

Nestlé Sverige AB
proti
Miljönämnden i Helsingborgs kommun

[žádost o rozhodnutí o předběžné otázce, kterou podal Högsta förvaltningsdomstolen (Nejvyšší správní soud, Švédsko)]

„Řízení o předběžné otázce – Sbližování právních předpisů – Bezpečnost potravin – Potraviny pro zvláštní lékařské účely – Požadavky na poskytování informací – Dodatečné povinné údaje – Zvláštní požadavky týkající se povinného uvedení výživových údajů – Zákaz opakovat v označení informace zahrnuté do těchto údajů“

1. Projednávaná věc poskytuje Soudnímu dvoru první příležitost vyložit ustanovení unijního práva týkající se dodatečných povinných údajů v označení potravin pro zvláštní lékařské účely.

Právní rámec

Nařízení (EU) č. 1169/2011

2. Bod 41 odůvodnění nařízení (EU) č. 1169/2011 [2] uvádí:

„Aby při současné úrovni poznatků v oblasti výživy poskytované informace o výživové hodnotě náležitě působily na průměrného spotřebitele a sloužily účelu zajištění informovanosti, pro který byly zavedeny, měly by být jednoduché a srozumitelné. Uvádění informací o výživové hodnotě potravin zčásti v hlavním zorném poli, obecně označovaném jako přední strana balení, a zčásti na jiné straně balení, například na zadní, by mohlo spotřebitele mást. Výživové údaje by se proto měly nacházet ve stejném zorném poli. Nejdůležitější prvky informací o výživové hodnotě je navíc možné dobrovolně zopakovat v hlavním zorném poli, aby byly pro spotřebitele při nákupu potravin základní informace o výživové hodnotě snadno viditelné. Ponechání volnosti ve volbě informací, které mohou být opakovány, by mohlo vyústit v matení spotřebitelů. Proto je zapotřebí upřesnit, které informace se mohou opakovat.“

[1] – Původní jazyk: francouzština.

[2] – Nařízení Evropského parlamentu a Rady ze dne 25. října 2011 o poskytování informací o potravinách spotřebitelům, o změně nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1924/2006 a (ES) č. 1925/2006 a o zrušení směrnice Komise 87/250/EHS, směrnice Rady 90/496/EHS, směrnice Komise 1999/10/ES, směrnice Evropského parlamentu a Rady 2000/13/ES, směrnic Komise 2002/67/ES a 2008/5/ES a nařízení Komise (ES) č. 608/2004 (Úř. věst. 2011, L 304, s. 18).

3. Článek 9 tohoto nařízení, nadepsaný „Seznam povinných údajů“, v odstavci 1 stanoví:

„V souladu s články 10 až 35 a s výhradou odchylek obsažených v této kapitole se povinně uvádějí tyto údaje:

[…]

l) výživové údaje.“

4. Článek 30 uvedeného nařízení, který se týká obsahu výživových údajů uvedených v daném čl. 9 odst. 1 písm. l), stanoví v odstavcích 1 a 3:

„1. Povinné výživové údaje obsahují informace:

a) o energetické hodnotě a

b) o množství tuků, nasycených mastných kyselin, sacharidů, cukrů, bílkovin a soli.

[…]

3. Pokud označení balené potraviny uvádí povinné výživové údaje podle odstavce 1, mohou se v něm opakovat tyto informace:

a) energetická hodnota nebo

b) energetická hodnota spolu s množstvím tuků, nasycených mastných kyselin, cukrů a soli.“

5. Článek 32 odst. 2 téhož nařízení, nadepsaný „Vyjádření v jednotkách na 100 g nebo 100 ml“, stanoví:

„Údaje o energetické hodnotě a obsahu živin podle čl. 30 odst. 1 až 5 se vyjadřují na 100 g nebo 100 ml.“

6. Článek 33 odst. 1, 2 a 4 nařízení č. 1169/2011 stanoví:

„1. Energetickou hodnotu a obsah živin podle čl. 30 odst. 1 až 5 lze vyjádřit na jednu porci nebo jednotku spotřeby, pokud je to snadno srozumitelné pro spotřebitele a pokud je na etiketě vyznačena velikost porce nebo jednotky spotřeby a je na ní uveden počet porcí nebo jednotek obsažených v balení, v těchto případech:

a) navíc k vyjádření na 100 g nebo 100 ml, jak je uvedeno v čl. 32 odst. 2;

[…]

2. Odchylně od čl. 32 odst. 2 je v případech uvedených v čl. 30 odst. 3 písm. b) možné energetickou hodnotu a obsah živin nebo procentní podíl referenčních hodnot příjmu uvedené v části B přílohy XIII vyjádřit jen na jednu porci nebo jednotku spotřeby.

Pokud je v souladu s prvním pododstavcem obsah živin vyjádřen jen na jednu porci nebo jednotku spotřeby, vyjádří se energetická hodnota na 100 g či 100 ml a na jednu porci či jednotku spotřeby.

[…]

4. Porce nebo jednotka spotřeby se uvádějí v těsné blízkosti výživových údajů.“

Nařízení (EU) č. 609/2013

7. Bod 24 odůvodnění nařízení (EU) č. 609/2013 [3] uvádí:

„V [nařízení č. 1169/2011] jsou stanoveny obecné požadavky na označování. Tyto obecné požadavky na označování by se měly v zásadě vztahovat na kategorie potravin, na něž se vztahuje toto nařízení. Toto nařízení by však mělo v případě potřeby stanovit rovněž dodatečné požadavky, které se použijí spolu s [nařízením č. 1169/2011], či se od něj odchylují, aby bylo dosaženo zvláštních cílů tohoto nařízení.“

8. Článek 2 odst. 2 písm. g) tohoto nařízení stanoví:

„Použijí se […] tyto definice:

[…]

g) ‚potravinami pro zvláštní lékařské účely‘ se rozumí potraviny, které jsou zvláštním způsobem zpracovány či mají zvláštní složení a které jsou určeny pro řízenou dietní výživu pacientů včetně kojenců k použití pod lékařským dohledem, tedy jako jediná nebo částečná výživa pacientů s omezenou, sníženou nebo narušenou schopností přijímat, trávit, vstřebávat, metabolizovat nebo vylučovat obvyklé potraviny nebo určité živiny v nich obsažené či jejich metabolity nebo pacientů s jinými lékařsky stanovenými požadavky na výživu, jejichž řízené dietní výživy nelze dosáhnout pouze změnou normální stravy.“

9. Článek 9 odst. 5 a 6 uvedeného nařízení stanoví:

„5. Označení potravin uvedených v čl. 1 odst. 1, jejich obchodní úprava a související reklama musí obsahovat informace o vhodném používání těchto potravin, nesmí být zavádějící ani těmto výrobkům nesmí přisuzovat vlastnosti prevence, léčby nebo vyléčení lidských onemocnění, ani podobné vlastnosti naznačovat.

6. Odstavec 5 nebrání šíření jakýchkoli užitečných informací nebo doporučení určených výhradně pro osoby kvalifikované v oboru lékařské péče, výživy, farmacie či jiné zdravotnické pracovníky v oblasti péče o matku a dítě.“

[3] – Nařízení Evropského parlamentu a Rady ze dne 12. června 2013 o potravinách určených pro kojence a malé děti, potravinách pro zvláštní lékařské účely a náhradě celodenní stravy pro regulaci hmotnosti a o zrušení směrnice Rady 92/52/EHS, směrnic Komise 96/8/ES, 1999/21/ES, 2006/125/ES a 2006/141/ES, směrnice Evropského parlamentu a Rady 2009/39/ES a nařízení Komise (ES) č. 41/2009 a (ES) č. 953/2009 (Úř. věst. 2013, L 181, s. 35).

Nařízení v přenesené pravomoci (EU) 2016/128

10. Body 13, 14 a 15 odůvodnění nařízení v přenesené pravomoci (EU) 2016/128 [4] uvádí:

„(13) Potraviny pro zvláštní lékařské účely musí být v souladu s [nařízením č. 1169/2011]. Aby se zohlednila zvláštní povaha potravin pro zvláštní lékařské účely, mělo by toto nařízení v případě potřeby stanovit dodatky k těmto obecným pravidlům a výjimky z nich.

(14) U potravin pro zvláštní lékařské účely by mělo být povinné poskytování veškerých informací, které jsou nezbytné k zajištění vhodného používání pro tento druh potravin. Tyto informace by měly zahrnovat údaje o vlastnostech a znacích týkajících se mimo jiné zvláštního způsobu zpracování a přípravy, výživového složení a důvodů pro použití tohoto výrobku, které jej činí užitečným pro zamýšlený zvláštní účel. Tyto informace by neměly být považovány za výživová nebo zdravotní tvrzení ve smyslu [nařízení č. 1924/2006].

(15) Výživové údaje týkající se potravin pro zvláštní lékařské účely mají jak pro pacienty konzumující tyto potraviny, tak pro zdravotnické pracovníky, kteří jejich konzumaci doporučí, zásadní význam, aby se zaručilo jejich vhodné používání. Z tohoto důvodu a s cílem poskytnout pacientům a zdravotnickým pracovníkům úplnější informace by výživové údaje měly obsahovat více informací, než požaduje [nařízení č. 1169/2011] […].“

11. Článek 5 odst. 1 a odst. 2 písm. g) tohoto nařízení v přenesené pravomoci, nadepsaný „Zvláštní požadavky na informace o potravinách“, stanoví:

„1. Není-li v tomto nařízení stanoveno jinak, potraviny pro zvláštní lékařské účely musí splňovat požadavky [nařízení č. 1169/2011].

2. Kromě povinných údajů uvedených v čl. 9 odst. 1 nařízení [č. 1169/2011] se na potraviny pro zvláštní lékařské účely vztahují tyto dodatečné povinné údaje:

[…]

g) popis vlastností a/nebo znaků, které činí výrobek užitečným, v souvislosti s řízenou dietní výživou, pro niž je výrobek určen při konkrétní chorobě, poruše nebo zdravotním stavu, a zejména v souvislosti se zvláštním způsobem zpracování a přípravy, živinami, jejichž množství bylo zvýšeno, sníženo, živinami, které byly vyloučeny nebo jinak změněny, a důvody pro použití výrobku;

[…].“

12. Článek 6 odst. 2 uvedeného nařízení v přenesené pravomoci, nadepsaný „Zvláštní požadavky na výživové údaje“, stanoví:

„Odchylně od čl. 30 odst. 3 [nařízení č. 1169/2011] se informace zahrnuté do povinných výživových údajů pro potraviny pro zvláštní lékařské účely neopakují v označení.“

[4] – Nařízení Komise v přenesené pravomoci ze dne 25. září 2015, kterým se doplňuje nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 609/2013, pokud jde o zvláštní požadavky týkající se složení a informací, které se vztahují na potraviny pro zvláštní lékařské účely (Úř. věst. 2016, L 25, s. 30).

Skutkový základ sporu, řízení v původním řízení, předběžné otázky a řízení před Soudním dvorem

13. Společnost Nestlé Sverige AB (dále jen „Nestlé“) je potravinářská společnost, která uvádí na trh několik výrobků jako potraviny pro zvláštní lékařské účely.

14. Jak vyplývá ze žádosti o rozhodnutí o předběžné otázce, tyto výrobky obsahují na přední straně balení údaje týkající se energetické hodnoty a množství různých živin, jako jsou tuky, bílkoviny a vláknina, vyjádřených nikoli na 100 g nebo 100 ml, ale na jednu porci nebo na jednotku spotřeby (dále jen „sporné údaje“).

15. Miljönämnden i Helsingborgs kommun (úřad pro životní prostředí v obci Helsingborg, Švédsko) uložil společnosti Nestlé, aby odstranila sporné údaje z toho důvodu, že se jednalo v rozporu s čl. 6 odst. 2 nařízení v přenesené pravomoci 2016/128 o opakování informací zahrnutých v povinných výživových údajích podle čl. 30 odst. 1 nařízení č. 1169/2011, které se podle čl. 32 odst. 2 tohoto nařízení vyjadřují na 100 g nebo 100 ml.

16. Poté, co se společnost Nestlé neúspěšně domáhala přezkumu tohoto rozhodnutí, podala u Förvaltningsrätten i Malmö (správní soud v Malmö, Švédsko) žalobu na jeho zrušení. V této žalobě Nestlé tvrdila, že sporné údaje nejsou opakováním informací zahrnutých v povinných výživových údajích, ale že je třeba je považovat za údaje doplňující tyto výživové údaje v souladu s čl. 5 odst. 2 písm. g) nařízení v přenesené pravomoci 2016/128.

17. Tato žaloba byla zamítnuta s odůvodněním, že i když byly sporné údaje vyjádřeny na jednu porci nebo na jednotku spotřeby, a nikoli na 100 g nebo na 100 ml, představovaly opakování informací zahrnutých v povinných výživových údajích, které zakazuje čl. 6 odst. 2 tohoto nařízení v přenesené pravomoci.

18. Poté, co Kammarrätten i Göteborg (odvolací správní soud v Göteborgu, Švédsko) zamítl odvolání a rozhodl, že sporné údaje nespadaly do působnosti čl. 5 odst. 2 písm. g) nařízení v přenesené pravomoci 2016/128, ale představovaly opakování informací zahrnutých v povinných výživových údajích, podala společnost Nestlé kasační opravný prostředek k předkládajícímu soudu Högsta förvaltningsdomstolen (Nejvyšší správní soud, Švédsko).

19. Za účelem určení, zda je označení dotčených výrobků v souladu s nařízením v přenesené pravomoci 2016/128, se předkládající soud v podstatě táže, zda sporné údaje představují dodatečný popis vlastností a znaků výrobku ve smyslu čl. 5 odst. 2 písm. g) tohoto nařízení v přenesené pravomoci nebo jsou tyto údaje pouze opakováním informací zahrnutých v povinných výživových údajích, které zakazuje čl. 6 odst. 2 tohoto nařízení v přenesené pravomoci.

20. Za těchto podmínek se Högsta förvaltningsdomstolen (Nejvyšší správní soud) rozhodl přerušit řízení a položit Soudnímu dvoru následující předběžné otázky:

„1) Mohou informace o energetické hodnotě výrobku a obsahu různých živin v něm obsažených, které jsou uvedeny jinde než ve výživových údajích, představovat dodatečný popis vlastností a znaků výrobku podle čl. 5 odst. 2 písm. g) [nařízení v přenesené pravomoci 2016/128]?

2) V případě kladné odpovědi na první otázku brání čl. 6 odst. 2 [tohoto nařízení v přenesené pravomoci], který zakazuje opakování informací zahrnutých do povinných výživových údajů v označení, tomu, aby byly v rámci popisu podle čl. 5 odst. 2 písm. g) [tohoto nařízení v přenesené pravomoci] uvedeny informace o energetické hodnotě a obsahu různých živin, pokud jsou tyto informace uvedeny jinak než na 100 g nebo 100 ml?“

21. Předkládací rozhodnutí ze dne 25. dubna 2024 došlo soudní kanceláři Soudního dvora dne 29. dubna 2024. Písemná vyjádření předložily navrhovatelka v původním řízení, česká vláda a Evropská komise. Navrhovatelka, Miljönämnden i Helsingborgs kommun (úřad pro životní prostředí v obci Helsingborg), odpůrce v původním řízení a dále česká vláda a Komise se rovněž zúčastnili jednání, které se konalo dne 12. února 2025.

Analýza

Úvodní poznámky

22. Na tomto místě uvedu několik zvláštností týkajících se potravin pro zvláštní lékařské účely a jejich důsledky pro právní rámec použitelný na jejich označování, jejichž pochopení je zásadní pro poskytnutí užitečných odpovědí na otázky položené Soudnímu dvoru v projednávané věci.

23. Je třeba připomenout, že v unijním právu se označování potravin řídí nařízením č. 1169/2011. Toto nařízení stanoví obecné požadavky v této oblasti a vyžaduje, aby na těchto potravinách byly uvedeny povinné informace [5]. Rovněž stanoví možnost uvádět některé nepovinné informace [6]. Vzhledem k tomu, že potraviny pro zvláštní lékařské účely jsou navzdory svým zvláštnostem především potravinami, vztahují se na ně uvedené obecné požadavky [7].

24. Pokud jde o zvláštnosti dotčených potravin v projednávané věci, podle právní definice jsou potravinami pro zvláštní lékařské účely potraviny, které jsou zvláštním způsobem zpracovány či mají zvláštní složení a jsou určeny pro řízenou dietní výživu pacientů k použití pod lékařským dohledem [8]. Potraviny pro zvláštní lékařské účely jsou tedy potraviny se specifickou nutriční funkcí, jelikož jsou „zvláštním způsobem zpracovány či mají zvláštní složení“, aby odpovídaly řízené dietní výživě pacientů [9].

25. Kromě toho jsou podle téže právní definice potraviny pro zvláštní lékařské účely určeny jako jediná nebo částečná výživa pacientů trpících určitou chorobou, poruchou nebo zdravotním stavem [10]. Tyto potraviny jsou tak potravinami, které jsou z povahy věci určené k požití a slouží k lidské spotřebě pro pacienty s omezenou, sníženou nebo narušenou schopností přijímat, trávit, vstřebávat, metabolizovat nebo vylučovat obvyklé potraviny nebo určité živiny v nich obsažené či jejich metabolity, nebo pacienty s jinými lékařsky stanovenými požadavky na výživu, jejichž řízené dietní výživy nelze dosáhnout pouze změnou normální stravy [11].

[5] – Článek 2 odst. 2 písm. c) nařízení č. 1169/2011.

[6] – Bod 47 odůvodnění, články 36 a 37 nařízení č. 1169/2011.

[7] – Bod 24 odůvodnění a článek 6 nařízení č. 609/2013.

[8] – Viz čl. 2 odst. 2 písm. g) nařízení č. 609/2013.

[9] – Rozsudek ze dne 2. března 2023, Kwizda Pharma (C-760/21, EU:C:2023:143, bod 39).

[10] – Viz čl. 2 odst. 2 písm. g) nařízení č. 609/2013.

[11] – V tomto smyslu viz rozsudek ze dne 27. října 2022, Orthomol (C-418/21, EU:C:2022:831, body 26, 31 a 32).

26. Z výše uvedeného vyplývá, že potraviny pro zvláštní lékařské účely vykazují dva hlavní rozdíly oproti běžným potravinám: jeden se týká skupiny obyvatel, pro kterou jsou určeny, a druhý jejich použití. Potraviny pro zvláštní lékařské účely jsou určeny pro zranitelné skupiny obyvatel, které tvoří pacienti trpící chorobou, poruchou nebo zdravotním stavem, které vyžadují dodržování zvláštní výživy. Běžné potraviny jsou určeny spotřebitelům v dobrém zdravotním stavu nebo, jinými slovy, spotřebitelům s obecným profilem.

27. Tyto dva druhy potravin se liší svým použitím. Zatímco použití běžných potravin nepodléhá žádným podmínkám, potraviny pro zvláštní lékařské účely lze používat pouze pod lékařským dohledem. Tento lékařský dohled, který je neoddělitelně spjat s pojmem „potravina pro zvláštní lékařské účely“, znamená, že použití této potraviny, která je zvláštní, protože je přizpůsobena řízené dietní výživě pacienta, musí být pacientovi doporučeno zdravotnickým pracovníkem s ohledem na jeho řízenou dietní výživu. V této souvislosti „lékařský dohled“ předpokládá, že zdravotnický pracovník, uvedený v bodech 3 a 15 odůvodnění nařízení v přenesené pravomoci 2016/128, zajistí, aby použití potraviny pro zvláštní lékařské účely odpovídalo řízené dietní výživě tohoto pacienta [12].

28. Tyto zvláštnosti odůvodňují, že označování potravin pro zvláštní lékařské účely musí splňovat nejen požadavky platné pro běžné potraviny, ale také zvláštní požadavky stanovené pro tyto zvláštní potraviny. Označování těchto potravin proto podléhá dvoustupňovému režimu [13]. Nařízení č. 609/2013 a nařízení v přenesené pravomoci 2016/128, která upravují zejména zvláštní požadavky na potraviny pro zvláštní lékařské účely, je tedy třeba vnímat ve světle nařízení č. 1169/2011, které stanoví obecné požadavky platné pro všechny potraviny.

29. Pokud jde o tyto obecné požadavky, kapitola IV nařízení č. 1169/2011, nadepsaná „Povinné informace o potravinách“, stanoví zejména informace týkající se výživových údajů [14]. Tyto údaje musí obsahovat informace o energetické hodnotě a množství tuků, nasycených mastných kyselin, sacharidů, cukrů, bílkovin a soli. Některé z těchto údajů, tj. buď energetická hodnota, nebo energetická hodnota spolu s množstvím tuků, nasycených mastných kyselin, cukrů a soli se mohou opakovat na označení běžných potravin, pokud toto označení obsahuje povinné výživové údaje [15].

30. Aby však bylo možné zohlednit zvláštní povahu potravin pro zvláštní lékařské účely, považoval unijní normotvůrce za nezbytné učinit několik doplnění těchto pravidel a několik odchylek od nich. Zejména bylo shledáno, že pro zajištění vhodného používání těchto potravin je nutné podrobně popsat vlastnosti a znaky těchto potravin a poskytnout úplnější informace ve výživových údajích těchto potravin [16].

31. V tomto ohledu je jedním z dodatečných povinných údajů oproti obecným požadavkům vztahujícím se na všechny potraviny popis vlastností a znaků, které činí výrobek užitečným, v souvislosti s řízenou dietní výživou, pro niž je výrobek určen při konkrétní chorobě, poruše nebo zdravotním stavu, a zejména v souvislosti se zvláštním způsobem zpracování a přípravy, živinami, jejichž množství bylo zvýšeno, sníženo, živinami, které byly vyloučeny nebo jinak změněny, a důvody pro použití výrobku [17].

[12] – Viz rozsudek ze dne 2. března 2023, Kwizda Pharma (C-760/21, EU:C:2023:143, body 71 a 74).

[13] – Bod 24 odůvodnění nařízení č. 609/2013.

[14] – Článek 9 odst. 1 písm. l) nařízení č. 1169/2011.

[15] – Viz článek 30 nařízení č. 1169/2011.

[16] – Body 13 až 15 odůvodnění nařízení v přenesené pravomoci 2016/128.

[17] – Článek 5 odst. 2 písm. g) nařízení v přenesené pravomoci 2016/128.

32. Pokud jde o zvláštní požadavky na výživové údaje potravin pro zvláštní lékařské účely, odchylně od obecných pravidel, tak jak vyplývají z čl. 30 odst. 3 nařízení č. 1169/2011, se informace zahrnuté do povinných výživových údajů pro potraviny pro zvláštní lékařské účely neopakují v označení [18]. Články 31 až 35 tohoto nařízení se však použijí na všechny živiny zahrnuté ve výživových údajích potravin pro zvláštní lékařské účely [19].

33. V tomto ohledu česká vláda v podstatě tvrdí, že žádné ustanovení nařízení v přenesené pravomoci 2016/128 nebrání tomu, aby byly na potravinách pro zvláštní lékařské účely uváděny výživové údaje vyjádřené na jednu porci nebo na jednotku spotřeby v souladu s článkem 33 nařízení č. 1169/2011, který upravuje uvádění těchto informací. Tato vláda se domnívá, že čl. 6 odst. 2 nařízení v přenesené pravomoci 2016/128 stanoví odchylku od článku 30 nařízení č. 1169/2011, avšak nikoli od jeho článku 33. Podle uvedené vlády je třeba zkoumat pouze druhou předběžnou otázku [20], která se týká čl. 6 odst. 2.

34. Proto je tedy třeba zkoumat vzájemný vztah mezi jednotlivými ustanoveními, na která se česká vláda odvolává, a jeho možné důsledky pro posouzení předběžných otázek položených Soudnímu dvoru v projednávané věci.

35. Článek 30 odst. 1 a 2 nařízení č. 1169/2011, nadepsaný „Obsah“, v podstatě stanoví požadavky na obsah výživových údajů potravin, a to mimo jiné povinné údaje, které musí obsahovat, a údaje, které je mohou doplňovat. Odstavec 3 tohoto článku stanoví, že některé informace týkající se výživových údajů a výslovně uvedené v tomto odstavci mohou být za předpokladu, že balená potravina takové údaje obsahuje, zopakovány v označení této potraviny. Toto dobrovolné opakování je tak povoleno v hlavním zorném poli, jinými slovy na přední straně balení, aby byly pro spotřebitele při nákupu potravin základní informace o výživové hodnotě snadno viditelné [21].

36. Články, které následují po tomto ustanovení, a zejména články 32 a 33, z nichž první je nadepsán „Vyjádření v jednotkách na 100 g nebo 100 ml“ a druhý „Vyjádření údajů v přepočtu na jednu porci nebo na jednotku spotřeby“, stanoví pravidla pro vyjádření informací, které tvoří obsah výživových údajů. Zatímco hlavní pravidlo uvedené ve zmiňovaném článku 32 stanoví, že toto vyjádření musí být provedeno na 100 g nebo 100 ml, shora uvedený článek 33 stanoví další případy, kdy mohou být uvedené informace, nad rámec vyjádření na 100 g nebo 100 ml, vyjádřeny na jednu porci nebo na jednotku spotřeby [22].

37. Výše uvedené články jsou všechny součástí kapitoly IV (upravující „Povinné informace o potravinách“) oddílu 3 (nadepsaného „Výživové údaje“) nařízení č. 1169/2011.

38. Domnívám se, že úvahy uvedené v bodech 35 až 37 tohoto stanoviska umožňují chápat článek 30 nařízení č. 1169/2011 jako obecné ustanovení vymezující obsah povinných výživových informací, které musí být zahrnuty do výživových údajů potravin. Tento článek rovněž stanoví, které přísně vymezené informace v těchto výživových údajích mohou být opakovány v označení,

[18] – Článek 6 odst. 2 nařízení v přenesené pravomoci 2016/128.

[19] – Článek 6 odst. 4 nařízení v přenesené pravomoci 2016/128.

[20] – Viz bod 20 tohoto stanoviska.

[21] – Viz bod 41 odůvodnění nařízení č. 1169/2011. V této souvislosti považuji za užitečné uvést následující. Zaprvé povolení opakování je striktně omezeno na údaje, které jsou uvedeny v čl. 30 odst. 3 tohoto nařízení, a vylučuje tak opakování jakýchkoli jiných informací, a to u všech potravin. Zadruhé čl. 30 odst. 3 uvedeného nařízení pamatuje na velmi specifický případ, kdy jsou informace, které se v zásadě musí objevit ve výživových údajích, takto opakovány na označení balené potraviny, jinde než ve výživových údajích, tedy v praxi na přední straně tohoto balení.

[22] – V tomto ohledu z bodu 35 odůvodnění nařízení č. 1169/2011 vyplývá, že volba požadavku, aby byly výživové údaje vyjádřeny na 100 g nebo 100 ml, přičemž lze případně povolit uvádění doplňujících údajů na porci, byla učiněna s cílem usnadnit porovnatelnost výrobků v různě velkých baleních.

tj. na přední straně balení těchto potravin. Z výkladu čl. 6 odst. 2 nařízení v přenesené pravomoci 2016/128 přitom vyplývá, že se odchyluje od posledně uvedeného pravidla, pokud jde o obsah informací, které mohou být opakovány v označení.

39. Naproti tomu články 32 a 33 nařízení č. 1169/2011 podle mého názoru přesněji specifikují pravidla ohledně formy, pokud jde o požadavky týkající se uvádění informací uvedených v uvedeném článku 30. Tento článek 32 stanoví „hlavní" pravidlo formy, které může být případně doplněno pravidlem stanoveným ve shora uvedeném článku 33. Tato pravidla stanovená v těchto dvou článcích se vztahují na informace o živinách zahrnuté ve výživových údajích. Je třeba poznamenat, že uvedená pravidla se vztahují také na výživové údaje potravin pro zvláštní lékařské účely v tom smyslu, že tyto údaje musí zahrnovat informace vyjádřené na 100 g nebo na 100 ml a mohou být doplněny informacemi vyjádřenými na jednu porci nebo jednotku spotřeby [23].

40. Ustanovení uvedená v článcích 32 a 33 nařízení č. 1169/2011, která se týkají vyjádření informací zahrnutých ve výživových údajích odkazem na jejich množství na 100 g nebo 100 ml, a případně na jednu porci nebo jednotku spotřeby, by tedy byla neopodstatněná, pokud by se tyto informace a jejich množství ve výživových údajích nesměly uvádět. Samotná existence pravidel stanovených v těchto článcích tak závisí na článku 30, který je podle mého názoru ústředním ustanovením oddílu nařízení č. 1169/2011, který se týká obecných požadavků na uvádění výživových údajů při označování.

41. Postoj české vlády, připomenutý v bodě 33 tohoto stanoviska a vysvětlený na jednání, by tak podle mého názoru zbavil významu odchylku stanovenou v čl. 6 odst. 2 nařízení v přenesené pravomoci 2016/128, která neodkazuje ani na článek 32, ani na článek 33 nařízení č. 1169/2011. Zákaz opakování výživových údajů stanovený v tomto čl. 6 odst. 2 se přitom výslovně nevztahuje na vyjádření výživových údajů na 100 g nebo 100 ml nebo ani vyjádření na jednu porci nebo na jednotku spotřeby. V důsledku toho je třeba odchylku stanovenou v čl. 6 odst. 2 tohoto nařízení v přenesené pravomoci chápat jako obecnou odchylku, která se použije bez ohledu na způsob vyjádření energetické hodnoty a množství živin podle článku 32 nebo článku 33 nařízení č. 1169/2011.

42. Postoj české vlády, jehož cílem bylo vyloučit první otázku položenou předkládajícím soudem z této analýzy, tedy naráží na znění, a zejména kontext ustanovení obsažených v článcích 30, 32 a 33 nařízení č. 1169/2011 a v čl. 6 odst. 2 nařízení v přenesené pravomoci 2016/128. Tuto první otázku je proto třeba posoudit následovně.

K první předběžné otázce

43. Připomínám, že podstatou první otázky předkládajícího soudu je, zda energetická hodnota výrobku a množství jednotlivých živin uvedené jinde než ve výživových údajích mohou představovat dodatečný popis vlastností a znaků výrobku ve smyslu čl. 5 odst. 2 písm. g) nařízení v přenesené pravomoci 2016/128.

[23] – Článek 6 odst. 4 nařízení v přenesené pravomoci 2016/128. Je třeba poznamenat, že možnost doplnění takových informací, které se mohou objevit v bezprostřední blízkosti výživových údajů, nesmí být v žádném případě zaměňována s opakováním těchto informací v samotném označení, které je výslovně zakázáno odstavcem 2 tohoto článku.

44. Tento čl. 5 odst. 2 písm. g) stanoví, že „[k]romě povinných údajů uvedených v čl. 9 odst. 1 [nařízení č. 1169/2011] se na potraviny pro zvláštní lékařské účely vztahují tyto dodatečné povinné údaje: […] popis vlastností a/nebo znaků, které činí výrobek užitečným[[24]], v souvislosti s řízenou dietní výživou, pro niž je výrobek určen při konkrétní chorobě, poruše nebo zdravotním stavu, a zejména v souvislosti se zvláštním způsobem zpracování a přípravy, živinami, jejichž množství bylo zvýšeno, sníženo, živinami, které byly vyloučeny nebo jinak změněny, a důvody pro použití výrobku“.

45. Pro zodpovězení první předběžné otázky je podle mého názoru nezbytné vyložit pojem „popis vlastností a znaků“ výrobku ve smyslu uvedeného čl. 5 odst. 2 písm. g) nařízení v přenesené pravomoci 2016/128. Aby bylo možné na tuto otázku užitečně odpovědět, je nutné také sekundárně vyložit pojem „dodatečné povinné údaje“ zavedený týmž článkem, neboť uvedený popis spadá pod tento pojem [25].

46. Je třeba připomenout, že výklad čl. 5 odst. 2 písm. g) nařízení v přenesené pravomoci 2016/128 je třeba nalézt nejen s přihlédnutím k jeho znění, ale rovněž k jeho kontextu a k cíli sledovanému dotčenou právní úpravou [26].

47. Pokud jde v prvé řadě o znění tohoto čl. 5 odst. 2 písm. g), je třeba poznamenat, že toto ustanovení (a ostatně ani samotné nařízení v přenesené pravomoci) nedefinuje pojem „popis vlastností a/nebo znaků, které činí výrobek užitečným, v souvislosti s řízenou dietní výživou, pro niž je výrobek určen při konkrétní chorobě, poruše nebo zdravotním stavu“. V tomto ohledu je třeba vykládat pojmy „vlastnosti“ a „znaky“ ve specifickém kontextu potravin pro zvláštní lékařské účely. Tyto pojmy je třeba chápat jako označení kvalit a souboru rozpoznatelných znaků, které v daném případě umožňují rozlišit [27] tyto potraviny podle toho, zda mohou vyhovovat zvláštním výživovým požadavkům nebo zda jsou zvlášť užitečné v souvislosti s řízenou dietní výživou [28] v případě choroby, poruchy nebo zdravotního stavu, pro které jsou určeny.

48. Tento jazykový výklad výrazů „vlastnosti“ a „znaky“ je potvrzen příklady uvedenými v čl. 5 odst. 2 písm. g) nařízení v přenesené pravomoci 2016/128, které zahrnují *zvláštní způsob* zpracování a přípravy výrobku, změny týkající se živin v závislosti na zvýšení či snížení jejich množství, jejich vyloučení nebo jejich změně, a důvody pro použití tohoto výrobku [29].

49. Je však třeba uvést, že znění čl. 5 odst. 2 písm. g) nařízení v přenesené pravomoci 2016/128, který se týká uvádění povinných informací o zvláštních potravinách, jimiž jsou potraviny pro zvláštní lékařské účely, se liší od znění čl. 9 odst. 1 nařízení č. 1169/2011 a čl. 30 odst. 1 téhož nařízení, které se týkají uvádění povinných informací o všech potravinách.

[24] – Tato formulace se liší podle jazykové verze tohoto ustanovení. Jak uvádí společnost Nestlé, ve švédské verzi je v takovém případě kladen důraz na užitečnost výrobku („[e]n beskrivning av de egenskaper och/eller kännetecken som gör produkten särskilt användbar i relation till“). Pro doplnění, tak je tomu mimo jiné i v anglické verzi („a description of properties and/or characteristics that make the product useful in relation to“), španělské verzi („una descripción de las propiedades o características que expliquen la utilidad del producto en el manejo dietético“) nebo litevské verzi („produkto savybių ir (arba) ypatumų, dėl kurių jis je naudingas“).

[25] – Jak vyplývá ze znění první předběžné otázky položené předkládajícím soudem, ve které se uvádí, že se jedná o výklad „dodatkového popisu“.

[26] – Viz rozsudek ze dne 16. července 2020, AFMB a další (C-610/18, EU:C:2020:565, bod 50 a citovaná judikatura).

[27] – Pokud jde o definici výrazů „vlastnosti“ a „znaky“, viz *Le Petit Robert de la langue française*, Paříž, Le Robert.

[28] – V závislosti na jazykové verzi. Je třeba připomenout, že v souladu s ustálenou judikaturou Soudního dvora platí, že nezbytnost jednotného použití a výkladu aktu unijního práva vylučuje, aby byl posuzován izolovaně v jedné ze svých verzí, ale vyžaduje, aby byl vykládán s ohledem jak na skutečnou vůli jeho původce, tak na cíl jím sledovaný, ve světle zejména všech jazykových verzí [rozsudek ze dne 3. dubna 2014, 4finance (C-515/12, EU:C:2014:211, bod 19 a citovaná judikatura)].

[29] – Kurzivou zvýraznil autor stanoviska. Ostatně vzhledem k tomu, že se tyto příklady mohou v jednotlivých případech lišit, je třeba z nich vyvodit, že jejich výčet není vyčerpávající.

50. Obecné požadavky na označování běžných potravin, tak jak vyplývají z článků 9 a 30 nařízení č. 1169/2011, totiž používají výrazy „složky“ [30] nebo „živiny“, a označují tak látky, které tvoří výrobek, a obecněji odkazují na jejich obsah. Výrazy použité v čl. 5 odst. 2 písm. g) nařízení v přenesené pravomoci 2016/128 přitom odkazují na kvality či specifika, které umožňují správné použití tohoto výrobku, tak aby byl vhodný pro řízenou dietní výživu, pro niž je výrobek určen při určité chorobě, poruše nebo zdravotnímu stavu [31]. Rozdíl ve výrazech použitých ve znění těchto ustanovení se mi tedy jeví jako důsledek vůle unijního normotvůrce zavést zvláštní pravidlo pro popis vlastností potravin pro zvláštní lékařské účely ve vztahu k obecnému pravidlu pro uvádění složení všech potravin.

51. Ze znění čl. 5 odst. 2 písm. g) nařízení v přenesené pravomoci 2016/128 navíc vyplývá, že se týká uvádění jiných informací, než které jsou uvedeny v čl. 9 odst. 1 nařízení č. 1169/2011. Podle mě má přitom tento údaj v projednávané věci zvláštní význam pro přijetí závěru, že jeho znění brání tomu, aby energetická hodnota výrobku a množství jednotlivých živin mohly být uvedeny v popisu dodatkových vlastností a znaků výrobku vedle údajů, které jsou již požadovány pro všechny potraviny.

52. Tento závěr je ještě přesvědčivější s ohledem na upřesnění v čl. 5 odst. 2 písm. g) nařízení v přenesené pravomoci 2016/128, které tyto informace označuje jako „povinné“, což znamená, že musí být uvedeny na všech potravinách pro zvláštní lékařské účely.

53. V druhé řadě je tento jazykový výklad potvrzen kontextem, do kterého zapadá čl. 5 odst. 2 písm. g) nařízení v přenesené pravomoci 2016/128, a cíli, které toto nařízení v přenesené pravomoci sleduje.

54. Zaprvé je třeba z hlediska kontextu připomenout nejprve kontext, v němž bylo pravidlo týkající se označování potravin pro zvláštní lékařské účely stanovené v čl. 5 odst. 2 písm. g) přijato. Toto pravidlo totiž doplňuje všechna pravidla, která se již vztahují na všechny potraviny, což potvrzuje jeho nadpis „[z]vláštní požadavky na informace o potravinách“.

55. Dále pak všechny údaje uvedené v článku 5 nařízení v přenesené pravomoci 2016/128, zejména údaje týkající se použití potravin pro zvláštní lékařské účely pod lékařským dohledem [32], údaje týkající se zvláštní věkové skupiny, pro kterou jsou tyto potraviny určeny [33], nebo přiměřené opatrnosti a kontraindikací [34], přesahují rámec výživového obsahu potraviny a mají poskytovat dodatkové informace týkajících se této potraviny.

[30] – Pokud jde o definici výrazu „složka“, viz čl. 2 odst. 2 písm. f) nařízení č.1169/2011, tj. „jakákoli látka nebo produkt, včetně aromat, potravinářských přídatných látek a potravinářských enzymů, a jakákoli součást směsné složky, která je použita při výrobě nebo přípravě potraviny a je v konečném výrobku stále přítomna, i když případně ve změněné formě; za složky se nepovažují rezidua“.

[31] – V tomto ohledu je třeba připomenout, že pokud tento článek podává příklad zvláštností živin, jejichž množství bylo zvýšeno, sníženo, živin, které byly vyloučeny nebo jinak změněny, je třeba konstatovat, že takto provedená úprava živin musí být vykládána tak, že charakterizuje zvláštnosti potraviny pro zvláštní lékařské účely zejména z důvodu změny dávkování živin, které tuto potravinu tvoří. Podobně jako předkládající soud rovněž podotýkám, že zvláštní požadavek vyplývající z čl. 5 odst. 2 písm. g) nařízení v přenesené pravomoci 2016/128 je možné splnit bez uvedení konkrétního množství.

[32] – Článek 5 odst. 2 písm. a) nařízení v přenesené pravomoci 2016/128.

[33] – Článek 5 odst. 2 písm. c) nařízení v přenesené pravomoci 2016/128.

[34] – Článek 5 odst. 2 písm. f) nařízení v přenesené pravomoci 2016/128.

56. Konečně je v této souvislosti zvláště užitečné poznamenat, že čl. 6 odst. 2 nařízení v přenesené pravomoci 2016/128 stanoví zvláštní zákaz opakovat v označení potravin pro zvláštní lékařské účely informace zahrnuté ve výživových údajích[35]. V tomto ohledu je třeba připomenout, že sporné údaje jsou, pokud jde o jejich samotnou podstatu, informacemi, které spadají do výživových údajů podle čl. 30 odst. 1 nařízení č..1169/2011. Podobně jako Komise zastávám názor, že energetická hodnota a množství živin jsou informace, které mají stejnou povahu bez ohledu na způsob jejich vyjádření.

57. Zákaz uvedený v tomto čl. 6 odst. 2 nebo povinnost podle čl. 5 odst. 2 písm. g) tohoto nařízení v přenesené pravomoci, které se týkají uvádění určitých údajů v označení potravin pro zvláštní lékařské účely, se tedy nemůže měnit v závislosti na různých způsobech vyjádření informací, neboť se v důsledku odlišného vyjádření nemění jejich podstata, která je jediná relevantní pro použití výše uvedených ustanovení[36]. Připustit opak, jak v podstatě tvrdí společnost Nestlé, by podle mého názoru vedlo k obcházení zákazu obsaženého ve výše uvedeném čl. 6 odst. 2 nařízení v přenesené pravomoci 2016/128.

58. Z těchto důvodů podle mého názoru kontext čl. 5 odst. 2 písm. g) nařízení v přenesené pravomoci 2016/128 brání tomu, aby sporné údaje mohly spadat pod dodatečné povinné údaje použitelné pouze na potraviny pro zvláštní lékařské účely. Tím spíše nemohou spadat pod „popis vlastností a znaků“ uvedený v čl. 5 odst. 2 písm. g).

59. Zadruhé se mi výše uvedený závěr jeví jako nejvíce slučitelný s cíli nařízení v přenesené pravomoci 2016/128.

60. V tomto ohledu je třeba připomenout, že nařízení v přenesené pravomoci 2016/128 doplňuje nařízení č. 609/2013 tím, že stanoví zvláštní požadavky na složení a informace použitelné pro potraviny pro zvláštní lékařské účely. Tyto zvláštní požadavky doplňují obecné požadavky, které se vztahují na všechny potraviny podle nařízení č. 1169/2011, a proto se vztahují i na zvláštní potraviny, o které jde v projednávané věci.

61. Nařízení v přenesené pravomoci 2016/128 tím, že stanoví tyto specifické požadavky, aby se zohlednila zvláštní povaha potravin pro zvláštní lékařské účely[37], má za cíl zajistit, že tyto potraviny budou bezpečné, prospěšné a účinné u osob, pro které jsou určeny[38]. Stanovením zvláštních požadavků na označování některých potravin tak unijní normotvůrce usiluje o zavedení vysoké úrovně ochrany zranitelných spotřebitelů, aby mohli přesně identifikovat výrobky, které jsou jejich částečným nebo jediným zdrojem výživy[39].

[35] – Je třeba připomenout, že v souladu s čl. 30 odst. 1 nařízení č. 1169/2011 jsou údaje o energetické hodnotě a skutečném obsahu živin (jako jsou tuky, bílkoviny a vláknina) součástí povinných informací, které musí být zahrnuty ve výživových údajích potraviny. Odstavec 3 tohoto článku sice stanoví povolení opakování některých informací zahrnutých ve výživových údajích u běžných potravin, je třeba nicméně poznamenat, že údaje týkající se bílkovin a vlákniny mezi nimi zmíněny nejsou. V každém případě je opakování informací uvedených v čl. 30 odst. 3 nařízení č. 1169/2011 v označení potravin pro zvláštní lékařské účely výslovně zakázáno samotným zněním čl. 6 odst. 2 nařízení v přenesené pravomoci 2016/128.

[36] – To podle mého názoru potvrzuje i znění čl. 6 odst. 4 nařízení v přenesené pravomoci 2016/128, který zejména stanoví, že ustanovení týkající se vyjádření živin zahrnutých ve výživových údajích, a sice články 32 až 33 nařízení č. 1169/2011, se použijí na všechny živiny zahrnuté v těchto výživových údajích.

[37] – Bod 13 odůvodnění a v tomto smyslu bod 15 odůvodnění nařízení v přenesené pravomoci 2016/128.

[38] – Bod 5 odůvodnění nařízení v přenesené pravomoci 2016/128.

[39] – V této souvislosti viz bod 13 odůvodnění nařízení v přenesené pravomoci 2016/128, ve spojení s body 15 a 26 odůvodnění nařízení č. 609/20213.

62. Předně výklad čl. 5 odst. 2 písm. g) nařízení v přenesené pravomoci 2016/128 v tom smyslu, že ukládá povinnost uvádět na balení potravin pro zvláštní lékařské účely jakožto dodatkové informace povinné údaje platné pro všechny potraviny, jako jsou údaje dotčené v projednávané věci, by byl v rozporu s cílem stanovit v tomto ohledu zvláštní požadavky.

63. Dále by tímto výkladem mohla být ohrožena i záruka ochrany zranitelných spotřebitelů, která jim umožňuje přesně identifikovat výrobky, jež jsou jejich částečným nebo jediným zdrojem výživy. Stanovení povinnosti uvádět na přední straně balení pouze určité výživové údaje totiž může tyto spotřebitele dezorientovat nebo je dokonce uvést v omyl [40].

64. Konečně na rozdíl od toho, co tvrdí společnost Nestlé, nejsem přesvědčen, že pro odůvodnění výkladu, který tato společnost podává, je možné hovořit o základních informacích [41] o potravinách pro zvláštní lékařské účely, jako je tomu u běžných potravin [42], a to zejména z důvodu jejich zvláštní povahy popsané v úvodních poznámkách. Složení potravin pro zvláštní lékařské účely totiž může být velmi různé, mimo jiné v závislosti na řízené dietní výživě, pro niž je výrobek určen při konkrétní chorobě, poruše nebo zdravotním stavu, na věku pacientů a místě, kde se jim dostává zdravotní péče, a na zamýšleném použití těchto výrobků [43].

65. Výklad čl. 5 odst. 2 písm. g) nařízení v přenesené pravomoci 2016/128 v tom smyslu, že umožňuje, aby energetická hodnota výrobku a množství různých živin byly uvedeny jinde než ve výživových údajích a představovaly dodatečný popis vlastností a znaků potravin pro zvláštní lékařské účely, tedy neumožňuje dosáhnout cíle nařízení v přenesené pravomoci 2016/128 týkajícího se vysoké úrovně ochrany zranitelných spotřebitelů. Podle mého názoru tento cíl vyžaduje, aby jak zdravotničtí pracovníci, kteří se podílejí na lékařském dohledu nad používáním těchto potravin, tak zranitelní spotřebitelé mohli učinit informovaný výběr na základě všech výživových informací.

66. Závěrem z výše uvedených úvah vyplývá, že podle mého názoru je třeba na první předběžnou otázku položenou předkládajícím soudem odpovědět tak, že čl. 5 odst. 2 písm. g) nařízení v přenesené pravomoci 2016/128 musí být vykládán v tom smyslu, že sporné údaje nemohou představovat dodatečný popis vlastností a znaků výrobku ve smyslu tohoto článku.

K druhé předběžné otázce

67. Vzhledem k tomu, že tato otázka byla položena za předpokladu kladné odpovědi na první otázku, není třeba na ni odpovídat, pokud Soudní dvůr vyloží čl. 5 odst. 2 písm. b) nařízení v přenesené pravomoci 2016/128 způsobem, který jsem navrhl v bodě 66 tohoto stanoviska.

[40] – V tomto ohledu je třeba poznamenat, že skutečnost, na niž společnost Nestlé poukázala při jednání, a sice že potraviny pro zvláštní lékařské účely prodává ve většině případů zdravotnickým pracovníkům, a nikoli přímo spotřebitelům, nemůže tento závěr vyvrátit, neboť cílová skupina je věcí obchodního rozhodnutí společnosti, které je ze své podstaty subjektivní, aniž může ovlivnit výklad cílů nařízení v přenesené pravomoci 2016/128.

[41] – Společnost Nestlé ve svém vyjádření tvrdí, že tyto základní informace se týkají energetické hodnoty a množství jednotlivých živin.

[42] – Na jakém základě by se totiž dalo říci, že v případě osoby trpící určitou chorobou, poruchou nebo zdravotním stavem, pro kterou z tohoto důvodu představují potraviny pro zvláštní lékařské účely zejména jediný zdroj její výživy, je uvedení určitých výživových informací důležitější než uvedení jiných? I když se to v případě osob, pro které jsou tyto potraviny částečným zdrojem výživy, může zdát schůdnější, jak by bylo možné zavázat subjekty v tomto odvětví, aby zajistily, že pro specifické potřeby každého případu těchto zranitelných pacientů představují výživové údaje, které chtějí uvést na přední straně balení, z lékařského hlediska skutečně základní informace nebo jinými slovy důležitější než jiné? Podle mého názoru cíle nařízení v přenesené pravomoci 2016/128 neumožňují takový kazuistický přístup, který by nepochybně neumožnil zaručit právní jistotu v této oblasti a především zajistit ochranu zranitelných spotřebitelů.

[43] – Viz rozsudek ze dne 2. března 2023, Kwizda Pharma (C-760/21, EU:C:2023:143, bod 77).

68. V každém případě je třeba připomenout, že proto, aby zákaz stanovený v čl. 6 odst. 2 nařízení v přenesené pravomoci 2016/128 nebyl zbaven významu, nemohou být sporné údaje vyňaty z jeho působnosti pouze z důvodu formy, v níž jsou vyjádřeny. Forma vyjádření totiž nijak nemění obsah, který podle mého názoru zůstává jediným relevantním kritériem pro uplatnění tohoto zákazu [44].

Závěry

69. S ohledem na všechny výše uvedené úvahy navrhuji, aby Soudní dvůr na předběžné otázky položené Högsta förvaltningsdomstolen (Nejvyšší správní soud, Švédsko) odpověděl takto:

„Článek 5 odst. 2 písm. g) nařízení Komise v přenesené pravomoci (EU) 2016/128 ze dne 25. září 2015, kterým se doplňuje nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 609/2013, pokud jde o zvláštní požadavky týkající se složení a informací, které se vztahují na potraviny pro zvláštní lékařské účely,

musí být vykládán ve smyslu, že

informace o energetické hodnotě výrobku a množství různých živin uvedené jinde než ve výživových údajích nemohou představovat dodatečný popis vlastností a znaků výrobku.“

[44] – Viz body 33 až 42, 56 a 57 tohoto stanoviska